16.8.60 DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE 1121/60

FORORDNING Nr. 11

vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår, udfærdiget i henhold til artikel 79, stk. (3), i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 79,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet skal i medfør af artikel 79, stk. (3), fastsætte regler med henblik på at afskaffe de i artikel 79, stk. (1), omhandlede former for forskelsbehandling i samfærdslen inden for Fællesskabet;

for at sikre dette, er det nødvendigt at forbyde sådan forskelsbehandling, herunder fastsættelse af takster samt af fragter og transportvilkår af enhver art, hvis anvendelse ville føre til forskelsbehandling;

for at muliggøre en kontrol med de anvendte fragter og transportvilkår og en konstatering af eventuelle tilfælde af forskelsbehandling er transportvirksomheder og formidlere forpligtede til at give de nødvendige oplysninger, at udfærdige et transportdokument, der gør det muligt at efterprøve disse, samt at underkaste sig kontrolundersøgelser;

for at sikre overholdelsen af disse regler må der etableres et sanktionssystem, herunder adgang til at indbringe sagen for Domstolen, der har fuld prøvelsesret som fastsat i traktatens artikel 172,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning gælder for transport af alt gods med jernbane, ad landevej og sejlbare vandveje inden for Fællesskabet med undtagelse af transport af gods som nævnt i bilag I og III til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Artikel 2

1. Denne forordning gælder for alle transporter, hvor afsendelses- eller bestemmelsesstedet for det transporterede gods ligger inden for en medlemsstats område, herunder transporter mellem medlemsstater og tredjelande eller associerede lande.

2. Denne forordning gælder kun for strækninger inden for Fællesskabet.

3. Den gælder også for strækninger af en transport med jernbane, ad landevej eller sejlbare vandveje, hvis godset på andre dele af strækningerne befordres på anden måde.

Artikel 3

Såfremt en transport, der på grundlag af én transportoverenskomst udføres af flere på hinanden følgende transportvirksomheder, gælder denne forordning for hver enkelt af disse transportvirksomheder, for så vidt angår den strækning, hvor transporten er blevet udført af den pågældende virksomhed.

Artikel 4

1. I samfærdslen inden for Fællesskabet er de former for forskelsbehandling forbudt, som består i, at en transportvirksomhed for samme transportforbindelse anvender forskellige fragter og transportvilkår på samme slags gods alt efter godsets oprindelses- eller bestemmelsesland.

Privatretlige aftalers gyldighed berøres ikke af dette forbud.

2. Det er endvidere forbudt at fastsætte takster eller fastlægge fragter og transportvilkår af enhver art, hvis anvendelse ville betyde en forskelsbehandling i den i stk. 1, anførte betydning.

3. De forbudsregler, der er nævnt i denne artikel har virkning fra 1. juli 1961.

Artikel 5

1. Inden 1. juli 1961 giver regeringerne Kommissionen meddelelse om de i deres respektive lande eksisterende tariffer, konventioner, prisaftaler og transportvilkår, som fastsætter forskellige fragter og transportvilkår inden for Fællesskabet på de samme trafikforbindelser for de samme godsarter alt efter disses oprindelsesland eller

bestemmelsessted. Endvidere skal alle foranstaltninger af denne art, som fremtidig måtte blive truffet, omgående meddeles Kommissionen.

2. Virksomheder, som udfører transporter, er forpligtede til inden 1. januar 1961 at give deres regeringer alle formålstjenlige oplysninger om de i stk. 1 nævnte tariffer, konventioner, prisaftaler og transportvilkår og omgående at underrette dem om alle foranstaltninger af denne art, som fremtidig måtte blive truffet.

3. Denne artikel gælder for transporter, hvis afsendelses- eller ankomststed ligger inden for en medlemsstats område.

Artikel 6

1. For hver transport inden for Fællesskabet skal der udfærdiges et transportdokument, hvoraf følgende oplysninger fremgår:

- afsenderens navn og adresse,
- godsets art og vægt,
- sted og dato for overtagelsen af godset til befordring,
- det fastsatte sted for godsets aflevering,
- rute eller afstand, for så vidt som disse gør en fragtberegning, som afviger fra det almindelige befordringsvederlag, rimelig,
- i givet fald grænseovergangsstederne.

2. Transportdokumentet udfærdiges i to eksemplarer og nummereres. Det ene eksemplar følger med godset; det andet eksemplar opbevarer transportvirksomheden i nummerorden i to år, regnet fra befordringsdagen. På dette andet eksemplar skal angives alle endelige fragter af enhver art og øvrige omkostninger, eventuelle tilbagebetalinger samt andre betingelser, som indvirker på fragter og transportvilkår.

3. Såfremt alle de i stk. 1 nævnte oplysninger fremgår af de eksisterende transportdokumenter, og disse i forbindelse med transportvirksomhedens bogføring muliggør en fuldstændig efterprøvning af fragter og transportvilkår med det formål at afskaffe og forhindre forskelsbehandling i henhold til traktatens artikel 79, stk. (1), er transportvirksomhederne ikke forpligtede til at indføre nye transportdokumenter.

4. Transportvirksomhederne er ansvarlige for transportdokumenternes korrekte udfærdigelse.

Artikel 7

1. Bestemmelserne i artikel 6 træder i kraft 1. juli 1961.

2. Kommissionen kan dog inden dette tidspunkt efter høring af Rådet ved en forordning bestemme, at artikel 6 for så vidt angår visse, endnu ikke fastlagte transportkategorier, træder i kraft på et senere tidspunkt, dog senest 1. januar 1964.

Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 6 finder ikke anvendelse på

a) transport af gods med en totalvægt indtil fem tons fra en afsender til én og samme modtager;

b) transport af gods inden for en medlemsstat over en samlet afstand af indtil hundrede kilometer;

c) transport af gods mellem medlemsstaterne over en samlet afstand af indtil tredive kilometer.

Artikel 9

Bestemmelserne i artikel 6 finder ikke anvendelse på transport af gods, som en virksomhed udfører til eget brug, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- godset skal befordres med køretøjer, som er virksomhedens ejendom eller er købt af denne på kredit, og som betjenes af dens eget personale,
- transporten må kun være en hjælpefunktion inden for virksomhedens samlede funktioner,
- det befordrede gods skal være virksomhedens ejendom eller være blevet solgt, købt, udlånt, lånt, udlejet, lejet, produceret, bearbejdet eller repareret af denne,
- transporten skal tjene til at bringe godset til virksomheden, at bringe det bort fra virksomheden, eller at flytte det inden for virksomhedens område eller uden for virksomhedens område til eget brug.

Artikel 10

Såfremt der ikke inden 1. juli 1963 inden for rammerne af artikel 74 og i medfør af artikel 75 i traktaten er opstillet regler om offentlighed vedrørende fragter og transportvilkår, skal der vedtages beslutninger angående art, form og omfang af denne offentlighed samt alle øvrige formålstjenlige foranstaltninger inden for grænserne af og i henhold til traktatens artikel 79, stk. (1) og (3), hvorved der skal tages hensyn til, at disse beslutninger og regler i ethvert tilfælde skal passe ind i den fælles transportpolitiks rammer.

Artikel 11

1. Med forbehold af anvendelsen af artikel 5 skal regeringerne og virksomhederne på begæring af Kommissionen give denne alle nødvendige supplerende oplysninger

angående tariffer, konventioner, prisaftaler og transportvilkår.

2. Kommissionen kan fastsætte en frist på mindst en måned for meddelelsen af disse oplysninger.

3. Anmoder Kommissionen en virksomhed om meddelelse af oplysninger, underretter den samtidig regeringen i den medlemsstat, hvori virksomheden har sit sæde, herom ved at sende en kopi af begæringen om oplysninger.

4. En oplysning kan nægtes givet, såfremt den fører til udbredelse af kendsgerninger, hvis meddelelse efter en medlemsstats opfattelse strider mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser.

Artikel 12

1. Transportvirksomheder, som anvender forskellige fragter og transportvilkår på de samme trafikforbindelser for de samme godsarter alt efter disses oprindelses- eller bestemmelsesland, skal på Kommissionens begæring godtgøre, at denne fremgangsmåde ikke er en overtrædelse af denne forordning.

2. Anvendelse af forskellige fragter og transportvilkår, som udelukkende skyldes transportvirksomhedernes indbyrdes konkurrencesituation eller tekniske eller økonomiske driftsvilkår som er bestemmende for transporten på den pågældende trafikforbindelse, anses ikke som en overtrædelse af denne forordning.

Artikel 13

1. Speditører og formidlere af transportydelser skal på begæring af deres regering eller Kommissionen meddele alle oplysninger om disse ydelser samt de anvendte priser og vilkår.

2. Den samme forpligtelse gælder også for virksomheder, som umiddelbart yder hjælpetjenester ved transport, for så vidt som deres og transportvirksomhedernes vederlag udgør en samlet pris.

3. Artikel 11, stk. 2, 3 og 4, gælder også for begæring om oplysninger, der fremsættes i henhold til denne artikel.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne skal føre tilsyn med overholdelsen af de forpligtelser, der påhviler transportvirksomhederne ifølge artikel 5, stk. 2, og artiklerne 6 og 11 i denne forordning, samt med overholdelsen af den oplysningspligt, der er fastlagt ved reglerne i artikel 13.

De træffer de til dette formål fornødne foranstaltninger inden 1. juli 1961 og efter høring af Kommissionen.

2. Kommissionen kan, for så vidt som dette viser sig nødvendigt for gennemførelsen af denne forordning, lade sine ansatte eller sagkyndige foretage kontrolundersøgelser med det formål at kontrollere eller føre tilsyn med overholdelsen af de pligter, der påhviler virksomhederne ifølge artiklerne 5, 6, 11 og 13 pålagte pligter.

Kommissionens repræsentanter har med henblik herpå rettigheder og beføjelser til:

a) at undersøge virksomhedernes bøger og andre forretningspapirer,

b) at tage kopier eller udskrifter af disse bøger og papirer på stedet,

c) at få adgang til alle virksomhederne tilhørende lokaler, områder og køretøjer,

d) at forlange en hvilken som helst udtalelse til bøgerne og forretningspapirerne.

Kommissionens repræsentanter udøver disse rettigheder mod forevisning af en passérseddel, hvoraf det fremgår, at de i henhold til denne artikel har til opgave at foretage kontrolundersøgelser i det fornødne omfang. De skal være i besiddelse af en fuldmagt med angivelse af den virksomhed, der skal kontrolleres, og formålet med kontrollen. Fuldmagten og de til dens gennemførelse bemyndigede personers stilling skal i forvejen behørigt meddeles den pågældende medlemsstat.

Funktionærer i denne medlemsstat kan efter dennes anmodning eller efter Kommissionens anmodning støtte Kommissionens repræsentanter ved udførelsen af deres opgaver.

Modsætter en virksomhed sig en i denne forordning omhandlet kontrol, yder den pågældende medlemsstat Kommissionens repræsentanter den nødvendige støtte til, at disse kan gennemføre deres kontrolopgaver. Medlemsstaterne træffer inden 1. juli 1961 efter høring af Kommissionen de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.

3. Alle personer, der deltager i kontrol i medfør af denne artikel, er forpligtede til at overholde tavshedspligten i overensstemmelse med traktatens artikel 214.

Artikel 15

1. Med forbehold af bestemmelserne i traktatens artikel 79, stk. (4), drager Kommissionen og medlemsstaterne omsorg for, at alle kendsgerninger, der er blevet dem bekendt på grundlag af artiklerne 5, 11, 13 og 14, behandles fortroligt.

2. De på denne måde modtagne oplysninger må kun benyttes til gennemførelse af denne forordning, såfremt Rådet ikke enstemmigt træffer anden beslutning.

Artikel 16

Medlemsstaterne fastsætter efter høring af Kommissio-

nen og inden for den i artikel 14, stk. 1, fastsatte frist, egnede sanktioner for:

a) transportvirksomheder, som har unddraget sig de i artikel 5, stk. 2, og artikel 6 fastsatte kontrolforanstaltninger;

b) virksomheder, som efter en begæring om oplysninger ikke inden for den fastsatte frist har meddelt deres regering de i artiklerne 11 og 13 omhandlede oplysninger;

c) virksomheder, som forsætligt har givet deres regering forkerte oplysninger.

Artikel 17

1. Meddeler en virksomhed ikke de af Kommissionen i henhold til artikel 11 eller 13 krævede oplysninger inden for den fastsatte frist, eller giver han forsætligt urigtige oplysninger, kan Kommissionen i henhold til traktatens artikel 79, stk. (3), 2. afsnit, vedtage en beslutning, hvorved der pålægges ham en sanktion på indtil femhundrede regningsenheder, og fastsætte en ny frist for meddelelse af de krævede oplysninger. Har virksomheden ikke meddelt de krævede oplysninger inden udløbet af denne nye frist, kan beslutningen fornys.

2. Disse sanktioner kan dog kun pålægges, såfremt begæringen om oplysninger er truffet i form af en beslutning, som udtrykkeligt angiver de sanktioner, som er omhandlet i denne artikel.

Artikel 18

1. Konstaterer Kommissionen, at der foreligger en forskelsbehandling i den i traktatens artikel 79, stk. (1), anførte betydning, kan den i hvert tilfælde af forskelsbehandling inden for rammerne af de i traktatens artikel 79, stk. (4), omhandlede beslutninger pålægge den ansvarlige transportvirksomhed en sanktion på indtil det tyvedobbelte beløb af det opnåede eller forlangte befordringsvederlag.

2. Fortsætter en forskelsbehandling i den i traktatens artikel 79, stk. (1), anførte betydning på trods af en beslutning fra Kommissionen, hvorefter forskelsbehandlingen skal ophøre, kan Kommissionen for hvert tilfælde af forskelsbehandling i henhold til traktatens artikel 79, stk. (4), pålægge den ansvarlige transportvirksomhed en sanktion på et maksimalbeløb af titusind regningsenheder.

3. Inden der pålægges en sanktion i henhold til artikel 17 skal Kommissionen rette henvendelse til den pågældende medlemsstat og oversende den kopier af alle oplysninger og dokumenter, som den har indhentet i forbindelse med undersøgelsen i medfør af traktatens artikel 79, stk. (4). Enhver medlemsstat, som der er rettet henvendelse til, kan indhente en erklæring fra en uafhængig national myndighed og skal meddele sit svar i løbet af to måneder.

Artikel 19

Beslutningerne i medfør af artiklerne 17 og 18 har ikke strafferetlig karakter.

Artikel 20

Forinden en beslutning i medfør af artiklerne 17 og 18 vedtages, sendes der til den pågældende virksomhed en meddelelse om den påtænkte foranstaltning.

Kommissionen sender de pågældende medlemsstater kopi af de på grundlag af artiklerne 17 og 18 trufne beslutninger til orientering.

Artikel 21

Ved anvendelsen af foranstående artikler gælder den for opstillingen af Fællesskabets budget i henhold til traktatens artikler 207 og 209 fastsatte regningsenhed.

Artikel 22

Virksomhederne er uanset deres offentligretlige eller privatretlige status ansvarlige for deres ansatte for så vidt angår overholdelsen af denne forordning. Dette gælder også for de i denne forordning omhandlede sanktioner.

Artikel 23

De af Kommissionen i medfør af artiklerne 17 og 18 fastsatte sanktioner fuldbyrdes i overensstemmelse med traktatens artikel 192. De til fuldbyrdelse af disse sanktionsbeslutninger opkrævede beløb overføres til Det europæiske økonomiske Fællesskab og opføres i dettes budget som indtægter.

Artikel 24

Anmoder en medlemsstat i henhold til traktatens artikel 79, stk. (4), om undersøgelse af et tilfælde, som efter dens opfattelse indebærer en forskelsbehandling, skal begæringen begrundes.

Artikel 25

1. Før en beslutnings vedtagelse eller før pålæggelse af en sanktion i henhold til artikel 18 indhenter Kommissionen udtaltelse fra den pågældende eller dennes repræ-

sentant; den kan bemyndige en af sine ansatte til at modtage disse erklæringer.

2. I henhold til traktatens artikel 172 tillægges der Domstolen fuld prøvelsesret med hensyn til sanktionerne i medfør af artiklerne 17 og 18. Kommissionen kan først lade fuldbyrdelsen af sanktionerne iværksætte efter klagefristens udløb.

Artikel 26

Kommissionen har til opgave at træffe de til gennemførelsen af denne forordning fornødne bestemmelser.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1960.

På Rådets vegne
P. GREGOIRE
Formand